

130

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 marca 1949 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego“, „Państwowego Monopolu Spirytusowego“, „Polskiego Monopolu Solnego“ i „Polskiego Monopolu Loteryjnego“.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 1 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy“ (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny“ (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497), art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) i art. 18 ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego“, „Państwowego Monopolu Spirytusowego“, „Polskiego Monopolu Solnego“ i „Polskiego Monopolu Loteryjnego“ (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 31, poz. 228; z 1936 r. Nr 63, poz. 459; z 1937 r. Nr 1, poz. 8 i z 1938 r. Nr 45, poz. 368) — wprowadza się następujące zmiany:

1) § 75 otrzymuje brzmienie:

„Ustanawia się dla pracowników monopolów 12 grup uposażenia, do których przywiązane jest następujące uposażenie zasadnicze:

w grupie	1	—	28.000	złotych	miesięcznie
„	2	—	25.000	„	„
„	3	—	23.000	„	„
„	4	—	21.000	„	„
„	5	—	19.000	„	„
„	6	—	17.000	„	„
„	7	—	15.000	„	„
„	8	—	13.000	„	„
„	9	—	11.500	„	„
„	10	—	10.000	„	„
„	11	—	9.200	„	„
„	12	—	8.500	„	„

Dla pracowników finansowo-księgowych Polskiego Monopolu Solnego ustanawia się 10 grup uposażenia, do których przywiązane jest następujące uposażenie:

w grupie	1	—	28.000	złotych	miesięcznie
„	2	—	25.000	„	„
„	2a	—	23.000	„	„
„	3	—	21.000	„	„
„	4	—	19.000	„	„
„	5	—	17.000	„	„
„	5a	—	15.000	„	„
„	6	—	13.000	„	„
„	7	—	11.500	„	„
„	8	—	10.000	„	„

2) § 76 otrzymuje brzmienie:

„Pracownicy, pełniący stale służbę w m. st. Warszawie oraz na obszarze miast: Elbląga, Gdańska, Gdyni, Sopotu i Szczecina oraz powiatów: elbląskiego, gdańskiego, morskiego, szczecińskiego i wolskiego, otrzymują dodatek stołeczny bądź morski, w następujących kwotach:

	dodatek stołeczny	
grupa	1	— 1.900 złotych miesięcznie
„	2	— 1.700 „ „
„	3	— 1.600 „ „
„	4	— 1.400 „ „
„	5	— 1.300 „ „
„	6	— 1.200 „ „
„	7	— 1.000 „ „
„	8	— 900 „ „
„	9	— 800 „ „
„	10	— 700 „ „
„	11	— 600 „ „
„	12	— 560 „ „

	dodatek morski	
grupa	1	— 1.600 złotych miesięcznie
„	2	— 1.400 „ „
„	3	— 1.300 „ „
„	4	— 1.200 „ „
„	5	— 1.100 „ „
„	6	— 1.000 „ „
„	7	— 900 „ „
„	8	— 800 „ „
„	9	— 700 „ „
„	10	— 600 „ „
„	11	— 500 „ „
„	12	— 400 „ „

Pracownicy finansowo-księgowi Polskiego Monopolu Solnego otrzymują dodatek stołeczny w następujących kwotach:

grupa	1	— 1.900 złotych miesięcznie
„	2	— 1.700 „ „
„	2a	— 1.600 „ „
„	3	— 1.400 „ „
„	4	— 1.300 „ „
„	5	— 1.200 „ „
„	5a	— 1.000 „ „
„	6	— 900 „ „
„	7	— 800 „ „
„	8	— 700 „ „

3) § 77 otrzymuje brzmienie:

„1. Dodatki funkcyjne otrzymują pracownicy zaszeregowani do 1, 2 i 3 grupy uposażenia oraz ci spośród pracowników zaszeregowanych do grupy 4, 5, 6 i 7, którzy stale sprawują funkcje kierowania wyraźnie określonym zespołem pracowników (wydział, oddział, samodzielny referat itp.) i ponoszą jednostkową odpowiedzialność za całość pracy tego zespołu.

Dodatki te wynoszą:

w grupie	1	— 6.000 złotych miesięcznie
„	2	— 4.000 „ „
„	3	— 3.000 „ „
„	4	— 3.000 „ „
„	5	— 3.000 „ „
„	6	— 2.000 „ „
„	7	— 2.000 „ „

2. Pracownicy finansowo-księgowi z wyjątkiem wymienionych w ust. 3 otrzymują dodatki funkcyjne w następującej wysokości:

w grupie	1	—	6.000	złoty	miesięcznie
"	"	2	—	4.000	" "
"	"	3	—	4.000	" "
"	"	4	—	3.000	" "
"	"	5	—	3.000	" "
"	"	6	—	2.000	" "
"	"	7	—	2.000	" "
"	"	8	—	2.000	" "

w grupie	1	—	6.000	złoty	miesięcznie
"	"	2	—	4.000	" "
"	"	2a	—	4.000	" "
"	"	3	—	3.000	" "
"	"	4	—	3.000	" "
"	"	5	—	2.000	" "
"	"	5a	—	2.000	" "
"	"	6	—	2.000	" "

3. Pracownicy finansowo-księgowi Polskiego Monopolu Solnego otrzymują dodatki funkcyjne w następującej wysokości:

4. Pracownicy wydziałów osobowych w dyrekcjach oraz oddziałów (pododdziałów) osobowych w zakładach monopolowych otrzymują dodatek funkcyjny oraz dodatek specjalny według poniższej tabeli:

L. p.	Stanowisko, funkcja (wykonywana czynność)	Grupa	Dodatek funkcyjny	Dodatek specjalny
1.	Naczelnik Wydziału Osobowego w Dyrekcji	2	4.000 zł mies.	9.000 zł mies.
		3	3.000 " "	8.000 " "
		4	3.000 " "	7.000 " "
2.	Inspektorzy i Kierownicy referatów w Wydziale Osobowym w Dyrekcji	4	3.000 zł mies.	7.000 zł mies.
		5	3.000 " "	6.000 " "
		6	2.000 " "	5.000 " "
3.	Kierownicy pododdziałów osobowych w zakładach I i II kat.	5	3.000 zł mies.	6.000 zł mies.
		6	2.000 " "	5.000 " "
		7	2.000 " "	4.000 " "
4.	Kierownicy pododdziałów osobowych w zakładach III i IV kat.	6	2.000 zł mies.	5.000 zł mies.
		7	2.000 " "	4.000 " "

5. Pracownicy kontroli wewnętrznej monopolów otrzymują dodatek funkcyjny oraz dodatek kontrolny według poniższej tabeli:

L. p.	S t a n o w i s k o	Grupa płac	Dodatek funkcyjny	Dodatek kontrolny
1.	Naczelnny Inspektor Kontroli	1	6.000 zł mies.	18.000 zł mies.
		2	4.000 " "	18.000 " "
		3	3.000 " "	18.000 " "
2.	Zastępca Naczelnego Inspektora Kontroli	2	4.000 zł mies.	16.000 zł mies.
		3	3.000 " "	16.000 " "
3.	Główny Inspektor	2	4.000 zł mies.	13.000 zł mies.
		3	3.000 " "	13.000 " "
		4	3.000 " "	13.000 " "
4.	Starszy Inspektor Kontroli	3	3.000 zł mies.	12.000 zł mies.
		4	3.000 " "	12.000 " "
5.	Inspektor	4	3.000 zł mies.	10.000 zł mies.
		5	3.000 " "	10.000 " "
		6	2.000 " "	10.000 " "
6.	Młodszy Inspektor	6	2.000 zł mies.	8.000 zł mies.
		7	2.000 " "	8.000 " "
7.	Referent Kontroli	6	—	6.000 zł mies.
		7	—	6.000 " "

Osoby zatrudnione w aparacie kontroli wewnętrznej nie mogą otrzymywać żadnych stałych ani jednorazowych premii lub nagród, których przyznawanie byłoby zależne od władz instytucji, przy której pełnią swe funkcje.

Zaszeregowanie pracowników kontroli wewnętrznej wymaga zatwierdzenia Ministra Skarbu.

6. Dodatki funkcyjne nie przysługują pracownikom, zawieszonym w pełnieniu służby oraz tym, którym pełnienie obowiązków na wymienionych w ust. 1 stanowiskach zostało powierzono tylko zastępczo.

4) § 78 otrzymuje brzmienie:

„1. Niezależnie od uposażenia unormowanego §§ 75, 76 i 77 pracownicy monopolów otrzymują premie według regulaminów zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

2. Pracownicy Państwowego Monopoliu Spirytusowego nie podlegający premiowaniu, przyjęci i zatrudnieni w Państwowym Monopolu Spirytusowym przed 1 stycznia 1949 r., otrzymują dodatek wyrównawczy w następującej wysokości:

w grupie 6	— 4.000 złotych miesięcznie		
„ „ 7	— 4.000	„	„
„ „ 8	— 3.000	„	„
„ „ 9	— 2.500	„	„
„ „ 10	— 3.000	„	„
„ „ 11	— 2.500	„	„
„ „ 12	— 2.500	„	„

3. Pracownicy Polskiego Monopoliu Tytoniowego nie podlegający premiowaniu, przyjęci i zatrudnieni w Polskim Monopolu Tytoniowym przed 1 stycznia 1949 r., a przeszerogowani od dnia tego do grupy niżej płaconej, otrzymują dodatek wyrównawczy w następującej wysokości:

w grupie 5	— 3.500 złotych miesięcznie		
„ „ 6	— 3.000	„	„
„ „ 7—8	— 2.000	„	„
„ „ 9—10—11	— 2.000	„	„

z wyjątkiem stenografistek wysokokwalifikowanych, maszynistek wykwalifikowanych, telefonistek, starszych

woźnych i woźnych, którzy otrzymują dodatek wyrównawczy w następującej wysokości:

stenografistki wysokokwalifikowane w grupie 7 — 3.000 złotych miesięcznie,
maszynistki wykwalifikowane w grupie 8—9 — 2.700 złotych miesięcznie,
telefonistki w grupie 9—10 — 3.000 złotych miesięcznie,
starszy woźny, woźni w grupie 9—10 — 3.000 złotych miesięcznie.

4. Poza tym pracownicy monopolów mogą otrzymywać za szczególnie dodatnie wyniki pracy lub za pracę poza normalnymi godzinami urzędowymi nagrody pieniężne. Nagrody dla dyrektorów monopolów i ich zastępców, dyrektorów biur (szefów działu), dyrektorów (kierowników) zakładów monopolowych przyznaje Minister Skarbu, innym pracownikom — dyrektor monopolu.

5. Minister Skarbu może przyznać dodatki specjalne lub kontrolne pracownikom niektórych działów służby.“

5) § 79 skreśla się.

6) § 113 otrzymuje brzmienie:

„Pracownik zwolniony ze służby z urzędu na podstawie postanowień § 32 przed nabyciem prawa do emerytury, otrzymuje jednorazową odprawę w wysokości jednomiesięcznego uposażenia, określonego w § 75 za każdy pełny rok służby zaliczonej do czasu służby w myśl postanowień § 7, najwyżej jednak w wysokości trzymiesięcznego uposażenia określonego w § 75.

Prawo do odprawy nie przysługuje, jeżeli pracownik bezpośrednio ze służby w monopolach przechodzi do służby w urzędach, instytucjach lub przedsiębiorstwach państwowych albo pod zarządem państwowym.“

§ 2. Pracownicy monopolów powinni być zaszeregowani do nowych grup uposażenia zależnie od zajmowanych stanowisk. Zasady zaszeregowania ustali Minister Skarbu w drodze zarządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski